

rigtigt og vil være meget hensigtsmæssigt, at det gøres saa let som muligt for Landets Borgere at komme bort fra disse Fællesnavne, som nu bæres af en stor Mængde Slægter. Men, som sagt, visse Indvendinger ere jo allerede udtalte fra de to ærede foregaaende Taleres Side. Jeg kan derfor lade forskellige Punkter ligge, som jeg ellers havde tænkt paa at tage op. Jeg skal kun udtale her, at jeg slutter mig navnlig til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) med Hensyn til, at Maalet for dette Lovforslag bør være, at man søger at skaffe hver enkelt Slægt saa vidt muligt sit Navn. Det kan selvfølgelig ikke naas hverken inden 1915 eller endogsaa, selv om man gav en længere Respit, men der kan arbejdes godt hen derimod. Og selv om man ikke naar alt, hvad man kan ønske, forekommer det mig, at naar man overhovedet vil lovgive paa dette Omraade, bør man sætte sig som et Maal, at man nærmer sig hen til, at hver enkelt Slægt faar sit Navn. Dette naas imidlertid ikke ved Lovforslaget, som det foreligger i Øjeblikket. Jeg behøver blot at anføre, at Lovforslaget f. Eks. slet ikke hindrer 6 Brødre i hver at antage sit forskellige Navn, saaledes at Slægten, langt fra at samles til eet Navn, igennem Lovforslaget kan splittes ud i mange forskellige Navne. Derimod forekommer det mig, at Maalet bør ikke være, at man skifter et mindre velklingende Navn med et mere velklingende Navn, at man gaar bort fra Endelsen „sen“ hen til „skjold“ og „stjerne“. Der er i og for sig ikke opnaaet noget derigennem, men det vil meget let kunne risikeres igennem Lovforslaget, som det nu foreligger. Thi der er ingen Tvivl om, at naar Borgerne læse den Liste, som skal udarbejdes paa Justitsministeriets Foranstaltning, igennem, ville de føle sig fristede til at tage de mest velklingende Navne, og at der vil blive stort Tilløb til at faa disse Navne, og Lovforslaget indeholder jo ingen som helst Begrænsning med Hensyn til, af hvor mange samme Navn kan tages. Tværtimod, jeg ser ikke en Gang, at det kan nægtes vedkommende; naar de komme og forlange et Navn, skal Øvrigheden give dem det, hvis i øvrigt Betingelserne ere til Stede, og de ere jo ikke mange. Man skal have Indfødsret og være myndig, det er ikke meget byrdefulde Betingelser, der ere stillede for overhovedet at kunne forlange et nyt Navn.

Jeg slutter mig ogsaa ganske til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds med Hensyn til, at det er mindre tiltalende, at

alle vore betydelige Navne skulle kastes i Grams, blive Allemandseje. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men jeg vil dog gøre den lille Bemærkning, at naar den højtærede Justitsminister udtalte, at Opgaven bør være at komme bort fra Endelsen „sen“, er jeg ikke enig med ham deri. Der er Slægtsnavne paa „sen.“ Jeg kan tage et Navn paa et æret Medlem her i denne Forsamling, nemlig Carstensen. Dette Navn ender paa „sen“, men jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at Familien i og for sig ikke ønsker nogen Forandring i Navnet, da det tilnærmelsesvis er et Slægtnavn. Nej, Opgaven bør ikke være at komme bort fra Endelsen „sen“, men at hver enkelt Slægt saa vidt muligt faar sit særlige Navn.

Jeg erkender, at jeg ikke er i Stand til at se Logikken i § 2. I 1. a. gives der en ubetinget Ret til at antage Navne paa nordiske Landsdele, Øer, Sogne, Byer, Samlinger af Gaarde og Huse o. s. v. Der sættes ikke nogensomhelst Begrænsning. Enhver kan gaa op til vedkommende Underøvrighed og forlange det og det Navn, naar det blot falder ind under Rammen i 1. a. — Under 1. b., som omhandler denne Liste, der skal udarbejdes af Justitsministeriet over Navne, stemmende med dansk Sprogstone, skal der derimod tages Hensyn til berettigede Navneinteresser. Jeg vil nu antage, at naar man i Justitsministeriet skal udarbejde denne Liste og skal tage Hensyn til berettigede Navneinteresser, saa vil man undtage f. Eks. Navnene Danne-skjold og Reedtz-Thott fra denne Liste, men derimod falder jo Navne som Ahlefeldt og Sehested ind under 1. a. og staa altsaa ganske uden Beskyttelse. Jeg forstaar ikke, hvorfor de to førstnævnte Navne overhovedet skulle beskyttes mere end de to sidstnævnte, thi jeg er tilbøjelig til at sige, at skal der være Gilde, saa lad der være Gilde, saa lad dem allesammen blive Allemandseje! Det forekommer mig, at der er en Uretfærdighed i at beskytte enkelte Navne og saa lade andre blive Allemandseje. — Det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) berørte ogsaa Sørgsmaalet om berettigede Navneinteresser. Jeg skal kun dertil sige, at for mig staa, hvad der er berettiget Navneinteresse, som overordentlig uklart, og jeg skulde gætte paa, at for dem, der en Gang faar med denne Sag at gøre, vil det ogsaa staa uklart. — Der er sagt i det andet Ting, at man maatte ikke komme ind paa et Navnearistokrati, og at dette Forslag burde være demokratisk. Jeg skal hertil bemærke, at dette